

for Kirke- og Undervisningsvæsenet ikke kan være til Stede.

Justitsministeren (Bülow): Det Lovforslag, som foreligger til Behandling for det høje Ting, er, kan jeg vel sige, i det væsentligste i Overensstemmelse med det Forslag, som blev fremsat for Landstinget forrige Aar og vedtaget her; i Folketinget er der dog under Behandlingen i Aar foretaget nogle enkelte Ændringer. For det første er der indført nogle ganske redaktionelle Ændringer, som jeg ikke behøver nærmere at omtale. Dernæst er der i § 1, Litra E, indføjet en Bestemmelse om, at der ogsaa gives den, der overfører et Værk paa mekaniske Instrumenter, Beskyttelse for saadan Overførelse. Det, der her navnlig sigtes til, er det, der nu er blevet almindeligt, at en Mand lader en bekendt Sanger synge ind i en Fonograf eller lignende Apparat, hvorefter Sangen jo kan gengives ad mekanisk Vej. I mange Aar har man lidt under den Ulempe, at en anden kunde gaa hen og købe en saadan Plade og derpaa fremstille den ad mekanisk Vej og sælge den, hvorved der skete et stort Indgrib i den Mands Ret, som havde faaet Sangen produceret første Gang og havde betalt et tidt meget stort Vederlag derfor. Man kan jo gerne sige, at dette Forhold ganske vist falder lidt udenfor Rammen af Forfatter- og Kunstnerret, men det praktiske Liv viser, at der er Trang til at beskytte denne Ret. Der har imidlertid som sagt ingen Beskyttelse været. Naar man blev spurgt om, hvad der kunde gøres i en saadan Situation — jeg selv er tidligere bleven raadspurgt om det —, kom man til det sørgelige Resultat, at der ingen Beskyttelse var, til Trods for at der var en Rettighed, der burde beskyttes. Det maa derfor sikkert betragtes som en Fordel, at der altsaa er indsat et Forbud mod Benyttelse af Andenmands Ret paa dette Omraade.

Dernæst er der under Litra L indføjet en Tilladelse til, at enkelte mindre Digte eller Stykker, som efter det tidligere Lovforslag kunde optages i Skolebøger, nu ogsaa kunne optages i Bøger til Brug ved Gudstjeneste og Møder. — Endelig er der kommet en Bestemmelse, som der sikkert ogsaa var Trang til, og over hvis Ikke-Tilstedeværelse i vor Lovgivning man i alt Fald tidligere fra Udlandet har hørt Klager, nemlig en Bestemmelse om, at offentlig Udførelse af tidligere udgivne Sange kun er tilladelig, naar mindst 2 Aar ere

gaaede fra Udløbet af det Aar, i hvilket Sangen første Gang er udgivet.

Ligeledes er der foretaget nogen Indskrænkning i Beskyttelsen, for saa vidt angaar Artikler i Tidsskrifter, idet man der har vedtaget at bibeholde Bestemmelsen, saaledes som den nu findes i Loven af 29. Marts 1904 § 15, hvorefter Beskyttelsen for Artikler i Tidsskrifter kun have, naar Forbehold mod Eftertryk udtrykkelig er reserveret paa samme Maade som ved Avisartikler.

Dernæst er der foretaget en anden Ændring, som maaske ogsaa maa kaldes en Indskrænkning i Beskyttelse, nemlig en Ændring i § 31 med Hensyn til Beskyttelsen for Arkitekters Arbejde. Saaledes som Lovforslaget var vedtaget i Landstinget i Fjor, kunde det forhindres, at man optog fotografiske Gengivelser af offentlige Bygninger paa Postkort, i Turistbøger og lignende, og det synes dog at være at strække Beskyttelsen lovlig vidt. Derfor har man ment at maatte frigive en saadan Gengivelse, og i Overensstemmelse dermed er § 31, 2det Stykke, affattet saaledes: „Ej heller anses i noget Tilfælde Afbildninger af Gader og Pladser eller af enkelte offentlige Bygningers Ydre som ulovlig Eftergørelse“. Hvad der er det vigtigste, er at beskytte en Arkitekt mod, at nogen benytter hans Bygningstegninger eller Billeder af den af ham opførte Bygning til at bygge efter, og den Beskyttelse bestaar i samme Omfang som vedtaget i Fjor af Landstinget.

Det er jo af Interesse at faa Lovforslaget vedtaget i Aar, netop for at Berlinerkonventionen kan blive tiltraadt, og derfor vil Kultusministeren sætte Pris paa, at Lovforslaget gaar igennem i den Skikkelse, hvori det nu er vedtaget i Folketinget.

Bramsen: Efter at vi i Aaret 1902 havde faaet den gældende Lov om Forfatterret og Kunstnerret vedtagen, blev det jo muligt for Danmark at tiltræde Bernerunionen af 1886, som skaber international Retsbeskyttelse for Forfattere og Kunstnere. Heraf er imidlertid fulgt, at man maa blive ved at følge den Udvikling, som finder Sted indenfor denne Union. Det maatte vi allerede i Aaret 1904 ved en Tillægslov, som angik Beskyttelse for Oversættelser, og nu ønsker man en lang Række af Ændringer i vor Lovgivning, for at den kan komme i Overensstemmelse med en Overenskomst, der er bleven afsluttet imellem alle de interesserede Magter i Berlin